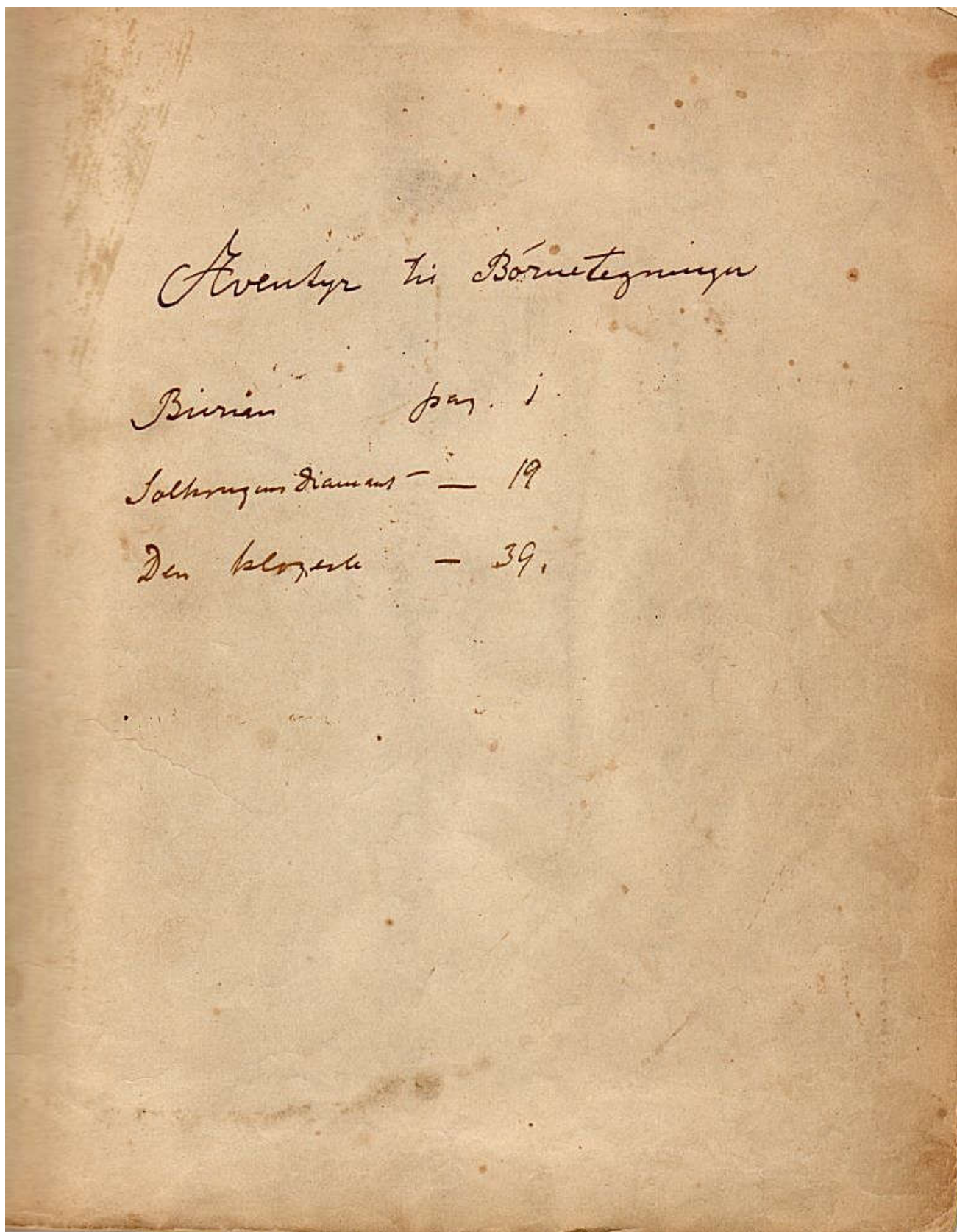

"Æventyr til Børnetegninger"

Fortalt af Einer Koch i 1917, og tegnet af hans 4 sønner:
Holger (04.08.1907), Erik (16.04.1909), Bengt og Niels (14.02.1912).

Indholdsfortegnelse:	Burian	side 1
	Solkongens Diamant	side 19
	Den klogeste	side 39

"Bivrian."

BURIAN

Der var et Land, der laa
nær ved Illyrien. Himlen var
altid blå, og Solen skinnede saa
klart. Landet var rigt og frugt-
bart. Vinrankerne, der voksede op
ad Bjergsiderne, bar store Klaser af
Druer, der var større og saftigere end
i noget andet Land. Langs Vejene
voksede Appelsin- og Figen træer, fulde
af Frugter

Men Folk var bedrøvede, og
Kongen var bedrøvet – for i den
store Skov bode der en slem Trolde,
der hed Burian, og som hver Dag

Der var et Land, der laa nær ved Illyrien. Himlen var altid blå, og Solen skinnede så klart. Landet var rigt og frugtbart. Vinrankerne, der voksede op ad Bjergsiderne, bar store Klaser af Druer, der var større og saftigere end i noget andet Land. Langs Vejene voksede Appelsin- og Figen træer, fulde af Frugter.

Men Folk var bedrøvede, og Kongen var bedrøvet – for i den store Skov bode der en slem Trolde, der hed Burian, og som hver Dag

spiste en Jomfru til
Frokost.

Og det vidste alle,
at hvis han ikke fik
sin Jomfru, vilde
han ødelægge hele
Landet, rive Husene
og Træerne om og
slaa alle Folk ihjæl

Naar Folk mødte
hinanden paa Gaden,

saa stod de længe stille og talte sam-
men, men de talte aldrig om
Vejret og Høstudsigterne, om Teatret
og nye Bøger - der var kun én Ting,
de tænkte paa, og kun én Ting de

14/1/17

spiste en Jomfru til Frokost.

Og det vidste alle, at hvis han ikke fik sin Jomfru, vilde han ødelægge hele Landet, rive Husene og Træerne om og slaa alle Folk ihjæl.

Når Folk mødte hinanden paa Gaden, saa stod de længe stille og talte sammen. Men de talte aldrig om Vejret og Høstudsigterne, om Teatret og nye Bøger – der var kun én Ting, de tænkte paa, og kun én Ting de

(tegning: ? 14.01.1917)

talte om, det var Burian og alle
de stakkels Jomfruer, han spiste.

Kongen havde lovet, at den,
der kunde befri Landet for den
skrækkelige Burian, skulde have
den dejlige Prinsesse Isabella og
det halve Kongerige strax og Resten,
naar Kongen døde.

talte om, det var Burian og alle de stakkels Jomfruer, han spiste.

Kongen havde lovet, at den, der kunde befri Landet for den skrækkelige Burian, skulde have den dejlige Prinsesse Isabella og det halve Kongerige strax og Resten, naar Kongen døde.

(tegning: Niels, april 1917)

BK 27/4/17

Og der kom Prins og tapre Soldater fra alle Verdens Kanter, for den dejlige Isabella og det halve Kongerige vilde de allesammen gerne have, og hver af dem troede, at han kunde nok faa Bugt med Trolden.

Vik 5/4/17

Men aldrig saa snart fik de Trolden at se, for de rendte over Hals og Hoved. Og Trolden grinte blot ad dem. Og hver Dag

Og der kom Prinser og tapre Soldater fra alle Verdens Kanter, for den dejlige Isabella og det halve Kongerige vilde de alle sammen gerne have, og hver af dem troede, at han kunde nok faa Bugt med Trolden.

Men aldrig saa snart fik de Trolden at se, før de rendte over Hals og Hoved. Og Trolden Grinte blot ad dem. Og hver Dag

(tegning: øverst. Bengt, 27.04.1917, nederst Niels, 05.04.1917)

kom der en ny Jomfru til hans Frokost.

Men der var kun faa Jomfruer tilbage i Landet, og snart maatte den dag komme, da Prinsessen selv, som var den dejligste Prinsesse i hele Verden, maatte ud til Burians Frokost.

Og det var derfor at Kongen og alle Folk var saa bedrøvede.

Saa kom der en Dag en veldig Kæmpe, som hed Holofernes - han var saa stor, at en almindelig Løve ikke var større end en Rotte at se til, naar den stod ved Siden af ham.

kom der en ny Jomfru til hans Frokost.

Men der var kun faa Jomfruer tilbage i Landet, og snart maatte den dag komme, da Prinsessen selv, som var den dejligste Prinsesse i hele Verden, maatte ud til Burians Frokost.

Og det var derfor at Kongen og alle Folk var så bedrøvede.

Saa kom der en Dag en veldig Kæmpe, som hed Holofernes - han var saa stor, at en almindelig Løve ikke var større end en Rotte at se til, naar den stod ved siden af ham.

13/11 4/217.

6.
og mange Løver
havde han slaaet
ihjel, og Lindorme
og Drager.

Han mente nok,
at kinde nogen magte
Trolden, saa var det
ham. Men Trolden
saa vred ind, den

Dag han kom, og Holofernes stak
af, det bedste han havde lært

Da Kongen hørte det, blev
han saa vred saa vred, og han
lovede, at hver den, der forsøgte
at faa Prinsessen og det halve
Kongerige, men løb, naar han saa

Og mange Løver havde han slaaet ihjæl, og Lindorme og Drager.

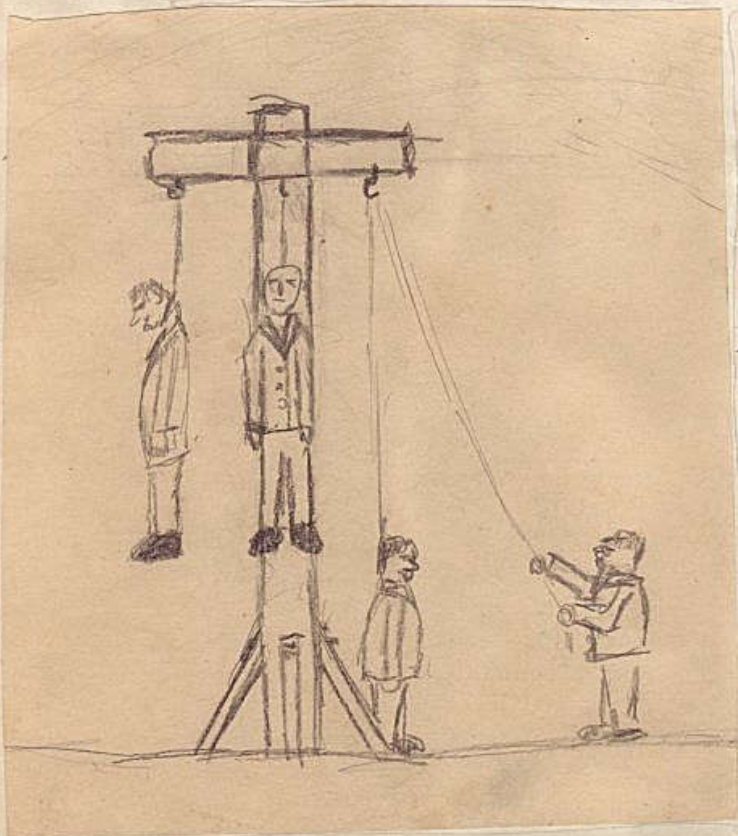
Han mente nok, at kunde nogen magte Trolden, saa var det ham. Men Trolden saa vred ud, den Dag han kom, og Holofernes stak af, det bedste han havde lært.

Da Kongen hørte det, blev han saa vred så vred, og han lovede, at hver den, der forsøgte at faa Prinsessen og det halve Kongerige, men løb, naar han saa

Burian, skulde hænges.

Og der blev rejst en stor Galge med Plads til fire ad gangen. Og der var mange

H K 15/4 17

dejlige Prinsler og drabelige Helte, der kom op i den i de Dage, og Landesorgen blev større og større.

Men den, der var allermost bedrøvet af dem alle, var Første-
ministeren,

Burian, skulde hænges.

Og der blev rejst en stor Galge med Plads til fire ad gangen. Og der var mange dejlige Prinsler og drabelige Helte, der kom op i den i de Dage, og Landesorgen blev større og større. Men den, der var allermost bedrøvet, var Førsteministeren,

(tegning: Holger, 15.04.1917)

8

Maritus, som
havde staaet Fadder
til Prinsesse Isa-
bella, og som holdt
ligesaa meget af
hende som Kongen
selv.

Men han vidste
ikke sine levende
Raad, hvordan
han skulde befri Landet for den
forfærdelige Plage.

Han sendte saa
sin trofaste Tjener
Kalorius ud for at
hente den gamle
kloge Mand i

Erik 16/4 17

BK
6/4 17

Maritus, som havde staaet Fadder til Prinsesse Isabella, og som holdt ligesaa meget af hende som Kongen selv.

Men han vidste ikke sine levende Raad, hvordan han skulde befri Landet for den forfærdelige Plage.

Han sendte saa sin trofaste Tjener Kalorius ud for at hente den gamle kloge Mand i

(tegning øverst: Erik, 16.04.1917. Nederst: Bengt, 06.04.1917)

Bjergene. Han hed Polykarp og boede helt alene langt oppe i Bjergene i en sort Hule, og der sad han og tænkte og tænkte og blev saa klog, at han vidste Besked om alting. Og han læste i tykke Bøger og kendte alt, hvad der var skrevet. Han kom saa ned fra Bjergene for at hjælpe i

EK 22/4 17

Bjergene. Han hed Polykarp og boede helt alene langt oppe i Bjergene i en sort Hule, og der sad han og tænkte og tænkte og blev saa klog, at han vidste Besked om alting. Og han læste i tykke Bøger og kendte alt, hvad der var skrevet. Han kom saa ned fra bjergene for at hjælpe i

(tegning: Erik, 22.04.1917)

10

Nøden. Og han gik saa op igen i sin Hule og læste og tænkte i 14 Dage for at finde paa Raad, og da han kom tilbage, fortalte han, at han havde studeret i Stjærnerne og i Sandet og fundet ud af, at der i hele Verden kun var en Mand, der var tapper og from nok til at kæmpe mod Burian, og det var den tapre og dejlige Prins Abel i Thule, der laa langt mod Nord, mange tusinde Mile borte, hvor der var Isbjørne og Hvalrosser, Enhjørninger og Pingviner.

Han var saa tapper, at han ikke

Nøden. Og han gik saa op igen i sin Hule og læste og tænkte i 14 Dage for at finde paa Raad, og da han kom tilbage, fortalte han, at han havde studeret i stjærnerne og i sandet og fundet ud af, at der i hele Verden kun var en Mand, der var tapper og from nok til at kæmpe mod Burian, og det var den tapre og dejlige Prins Abel i Thule, der laa langt mod Nord, mange tusinde Mile borte, hvor der var Isbjørne og Hvalrosser, Enhjørninger og Pingviner.

Han var saa tapper, at han ikke

frygtede noget uden Gud, og saa frem,
at han kunde hele Bibelen udenad
baade forfra og bagfra, og saa dejlig,
at ingen Prinsesse i hele Verden
kunde se ham uden at neje.

Og Kongen sendte sin
hurtigste Løber til Thule for at
hente Prins Abel, og Løberen løb
Dag og Nat og Nat
og Dag uden at
standse de mange
Tusinde Mile op
til Thule uden
at spise og uden
at drikke.

Og da han kom

B3 1/2 21/4 17

frygtede noget uden Gud, og saa frem, at han kunde hele Bibelen udenad baade forfra og bagfra, og saa dejlig, at ingen Prinsesse i hele Verden kunde se ham uden at neje. Og Kongen sendte sin hurtigste Løber til Thule for at hente Prins Abel, og løberen løb Dag og Nat og Nat og Dag uden at standse de mange tusinde mile op til Thule uden at spise og uden at drikke. Og da han kom

(tegning: Bengt, 21.04.1917)

op til Prins Abel var han saa træt
 og udmattet og sulten og tørstig,
 at han faldt død om for Prinsens
 Fødder, men Prinsen tog sin
 Bibel og læste ham levende igen.

Løberen fik saa bragt sin
 Besked til Prins Abel, der strax
 gjorde sig rejsefærdig. Og han
 fløj paa sin vingede Hest, men
 kom dog først til Rejsens Maal
 i allersidste Øjeblik. Burian
 havde spist alle Jomfruer i
 Landet, den ene dejligere end
 den anden, men kun den
 allerdejlige, Prinsesse Isabella,
 var tilbage. Og netop den Dag, da

op til Prins Abel var han saa træt og udmattet og sulten og tørstig, at han faldt død om for Prinsens Fødder, men Prinsen tog sin Bibel og læste ham levende igen.

Løberen fik saa bragt sin Besked til Prins Abel, der strax gjorde sig rejsefærdig. Og han fløj paa sin vingede Hest, men kom dog først til Rejsens Maal i allersidste Øjeblik. Burian havde spist alle Jomfruer i Landet, den ene dejligere end den anden, men kun den allerdejlige, Prinsesse Isabella, var tilbage. Og netop den dag, da

B.K. 9/4/17

Prinsen kom, var
 hun bedrøvet redet ud
 til Burians Frokost.

Den tapre Ridder
 Lurifax red med, og
 han svor paa, at han
 vilde slaa Trolden ihjæl.
 Han var klædt i Jærn
 fra Top til Taa.

Da de saa kom hen til Skoven,
 hvor Burian boede, bad han Prin-
 sessen om at ride i Forvejen, forat
 Trolden ikke skulde ane Uraad.
 Lurifax skulde saa i rette Øjeblik
 nok slaa ham ihjæl, saa sandt
 han hed Lurifax og var den sidste
 stolte Ætling af Lurifaxernes berømte

Prinsen kom, var hun bedrøvet redet ud til Burians Frokost.

Den tapre Ridder Lurifax red med, og han svor paa, at han vilde slaa trolden ihjæl. Han var klædt i Jærn fra Top til Taa.

Da de saa kom hen til skoven, hvor Burian boede, bad han Prinsessen om at ride i Forvejen, for at Trolden ikke skulde ane Uraad. Lurifax skulde saa i rette Øjeblik nok slaa ham ihjæl, saa sandt han hed Lurifax og var den sidste stolte Ætling af Lurifaxernes berømte

(tegning: Bengt, 09.04.1917)

Stamme. Han krøb op i et højt Træ for at holde Vagt, mens Prinsessen red ind i Skoven

Men saa hørte man Burian hoste derinde og hele Skoven rystede som i en Efteraarsstorm, og Lurifaks faldt ned af Træet og løb

hjem, saa hurtigt hans Ben kunde bære ham. Og det var meget hurtigt - han løb og løb og saa sig ikke for af bar Forskrækkelse, saa han rendte

H/K 17/3/17

Stamme. Han krøb op i et højt Træ for at holde Vagt, mens Prinsessen red ind i Skoven. Men saa hørte man Burian hoste derinde og hele Skoven rystede som i en Efteraarsstorm, og Lurifaks faldt ned af Træet og løb hjem, saa hurtigt hans ben kunde bære ham. Og det var meget hurtigt – han løb og løb og saa sig ikke for af bar Forskrækkelse, saa han rendte

(tegning: Holger, 17.03.1917)

Panden mod Kongens Slot og trimlede om i Græsset saa død som en Sild.
 Og Kongen og hel. Folket og
 Ministeren Maritus græd og var klædt
 i sort, og Flagene vajede
 paa halv Stang.

Men Prinsen skyndte
 sig ud i Skoven. Der sad
 Burian tyk og fed og
 glinsende af alle
 de dejlige Jomfruer,
 han havde sat til
 Livs, og Savlen løb
 ham ned ad Mund-
 vigene af Lækkersul-
 tenhed.

Han sad med

EK 17/17

Panden mod Kongens Slot og trimlede om i Græsset saa død som en Sild.
 Og Kongen og Minister Maritus græd og var klædt i sort, og Flagene vajede på halv Stang.
 Men Prinsen skyndte sig ud i Skoven. Der sad Burian tyk og fed glinsende af alle de dejlige Jomfruer, han havde sat til Livs, og Savlen løb ham ned ad Mundvigene af Lækkersultenhed.
 Han sad med

(tegning: Erik, 17.04.1917)

16
Isabella mellem
Kløerne og glædede
sig til at sluge
hende.

Hun var saa
dejlign saa dejlig,
at Trollden al-
drig havde smagt
noget saa dejligt

Men Prins Abel for ind
paa ham og svingede sit Slagsværd,
saa det sang som Salmer i luften
Og Trolldens Hoved røg af som Kornet
for en Le. Og Prinsen greb sin Økse
og knuste Burians Hoved, skønt
det var saa haardt som Sten.

Prinsessen bar ham hjem

B.K. 1917

Isabella mellem Kløerne og glædede sig til at sluge hende.

Hun var saa dejlig saa dejlig, at Trollden aldrig havde smagt noget saa dejligt.

Men Prins Abel for ind paa ham og svingede sit Slagsværd, saa det sang som Salmer i Luften. Og Trolldens Hoved røg af som Kornet for en Le. Og Prinsen greb sin Økse og knuste Burians hoved, skønt det var saa haardt som Sten.

Prinsessen bar ham hjem

(tegning: Bengt, 14.04.1917)

H.K. 16/4/17

B.K.

paa sine Hænder - hun
var mere død end le-
vende.

Kongen blev
saa glad saa glad, han
havde ikke let i
mange Aar, men
nu lo han og lo,
saa Kæben var ved

at gaa af Led.

Og Soldaterne gik
rundt og svingede Flagene
i Gaderne og bar Glæde

Og saa blev der holdt
Bryllup for Prinsen
og Prinsessen. Bryllup-

paa sine Hænder – hun var mere død end levende.

Kongen blev saa glad saa glad, han havde ikke let i mange Aar, men nu lo han og lo, saa Kæben var ved at gaa af Led.

Og Soldaterne gik rundt og svingede Flagene i Gaderne af bar Glæde.

Og saa blev der holdt Bryllup for Prinsen og Prinsessen. Bryllup-

pet varede i fjorten Dage.

Og alle Spille-
mænd fra alle
Lands Kanter
kom og spillede
til Festen, og de
spillede alle de

lystigste
Melodier

der var til.

Og Prins Abel og
Prinsesse Isabella fik
det halve Kongerige
strax og Resten da
Kongen døde.

5/3/17 N.K.

N.K. 5/3/17

-pet varede i fjorten Dage.
Og alle Spille-
mænd fra alle Kanter kom og spillede til Festen, og de spillede alle de
lystigste Melodier der var til.
Og Prins Abel og Prinsesse Isabella fik det halve Kongerige strax og Resten da Kongen
døde.

(tegninger: Holger, 05.03.1917)